

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/51/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816000455
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816000455.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanej V. K., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom W., Š. K. XXX/XX, trestne stíhanej pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. júna 2017, prejednal odvolanie obžalovanej V. K. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 0T/72/2016, zo dňa 12. januára 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovanej zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 0T/72/2016, zo dňa 12. januára 2017 bola obžalovaná V. K. uznaná vinnou z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. a z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že napriek tomu, že jej bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 6/2016 zo dňa 27.1.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.3.2016 a ktorým bola uznaná vinnou z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a ktorým jej bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 1 rok, 6 mesiacov, dňa 15.10.2016 o 00.02 hod. viedla v Prievidzi na Ul. Björnsona osobné motorové vozidlo značky T. V., evidenčné číslo W., pričom dychovou skúškou prístrojom Alcotest 7410, číslo ARFM-00312 bolo zistené, 0,92 mg/l alkoholu v dychu vodičky, opakovanou dychovou skúškou bola zistená hodnota 0,92 mg/l alkoholu v dychu.

Za to bola odsúdená podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. l/ Tr.zák., § 37 písm. h/ Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, na výkon ktorého trestu bola podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2, 3 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. l/ Tr.zák., § 37 písm. h/ Tr.zák. bol obžalovanej uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov.

Citovaný rozsudok okresného súdu vo výrokoch o treste nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovanej, ktoré zahlásila do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne odvolanie obžalovanej písomne odôvodnil obhajca obžalovanej. V úvode písomných dôvodov odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Podľa názoru obhajoby uloženie nepodmienečného trestu v trvaní 3 mesiace je v prípade obžalovanej nevhodné a neprimerané, pretože výkon takéhoto trestu bude mať mimoriadne negatívne dôsledky na jej dcéru, keďže počas výkonu trestu nebude schopná zabezpečovať starostlivosť o ňu. Dieťa je na ňu mimoriadne citovo naviazané a starostlivosť o ňu zabezpečuje sama. Jej situácia je o to ťažšia, že jej bývalý manžel a otec dieťaťa je vo výkone trestu a jej matka, ktorá jej so starostlivosťou o dieťa pomáha, je ťažko zdravotne postihnutá a v dôsledku jej zdravotného stavu nie je schopná zabezpečovať výlučnú starostlivosť o 5-ročné dieťa počas dlhšej doby. Iných blízkych príbuzných, ktorí by boli schopní a ochotní

matke so starostlivosťou o dieťa pomáhať, nemá. Jediná príbuzná matky, ktorá žije v blízkosti bydliska - jej sestra, je v dôsledku nedávno utrpanej straty manžela vo veľmi zlom psychickom stave, nevychádza z domu a odmieta s nimi komunikovať. Obhajoba poukázala na to, že uložený trest by mal podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. postihnúť len páchatela a mal by mať čo najmenší dopad na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Nepodmienečný trest odňatia slobody však postihne predovšetkým dieťa obžalovanej, pretože hrozí, že by muselo byť umiestnené v ústave alebo inom preň neznámom prostredí. Obžalovaná si je vedomá, že čin, ktorý spáchala v dôsledku svojej nezodpovednosti, je vážny, osobitne preto, že ho spáchala v čase plynutia podmieneného odsúdenia za rovnaký trestný čin. Obžalovaná úprimne ľutuje svoje konanie, konala skratovo a neuvážene. Jej konaním však nebola spôsobená škoda ani iný vážny následok. Domnieva sa, že vzhľadom na jej situáciu by bolo uloženie niektorého z alternatívnych trestov, ktorých uloženie Trestný zákon v jej prípade umožňuje dostatočne spôsobilé zabezpečiť jej nápravu. Uložením alternatívneho trestu, či už trestu povinnej práce, o uloženie ktorého požiadala, prípadne trestu domáceho väzenia, peňažného trestu, alebo ich kombinácie, je nepochybne možné naplniť účel sledovaný Trestným zákonom, teda ochrániť spoločnosť, zabezpečiť nápravu, prevenčný účel trestu, ako aj minimalizovať negatívne dopady prípadného nepodmienečného trestu odňatia slobody na jej dieťa. Preto obhajoba navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a aby bol odvolacím súdom uložený trest povinnej práce alebo niektorý z alternatívnych trestov nespojených s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovanej napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovanej a jej dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní obžalovanej napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie obžalovanej, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

V rámci preskúmania samotnej správnosti napadnutých výrokov o treste, odvolací súd, súc viazaný obžalovanou uplatneným dôvodom odvolania, namietanou neprímeranou prísnosťou trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., nezistil opodstatnenosť tohto obžalovanou uplatneného odvolacieho dôvodu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd pri určovaní výmery a druhu trestu vychádzal aj z tej rozhodnej skutočnosti, ktorou je skutočnosť, že obžalovaná sa opakovane dopustila rovnakej úmyselnej trestnej činnosti napriek tomu, že v tom čase bolo na ňu pôsobené podmieneným trestom odňatia slobody, teda hrozbou výkonu trestu odňatia slobody. Napriek tejto hrozbe sa obžalovaná v danom prípade dopustila rovnorodej úmyselnej trestnej činnosti, ktorá okolnosť logicky musí viesť k záveru, že samotná hrozba výkonu najprísnejšieho druhu trestu nemala na obžalovanú žiadny výchovný účinok a nezabezpečila ochranu spoločnosti v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Z uvedených dôvodov preto aj podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne vychádzal zo záveru, že predchádzajúce odsúdenie s hrozbou najprísnejším druhom trestu nevedlo obžalovanú k náprave, z ktorého dôvodu je potrebné v danom prípade využiť najprísnejší prostriedok trestnej represie, ktorým je trest odňatia slobody. Rozhodnou skutočnosťou je aj to, že okresný súd ukladal trest obžalovanej podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., ktoré ustanovenie zakazuje podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody v prípade spáchania úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Vzhľadom na znenie ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. preto podľa názoru odvolacieho súdu nemožno dospieť k záveru, podľa ktorého by rešpektovanie uvedeného zákonného ustanovenia z hľadiska stanovenia druhu trestu malo byť posudzované ako rozporné s ustanovením § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom obhajoby, podľa ktorého názoru by bolo možné uložiť obžalovanej iný druh trestu, ako trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o výmeru uloženého trestu odňatia slobody v danom prípade, s poukazom na okresným súdom správne aplikované vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona o ukladaní trestu odňatia slobody je potrebné konštatovať, že okresný súd pri zistenej špeciálnej recidíve uložil obžalovanej trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby (3 mesiace v rámci trestnej sadzby až do 2 rokov). Z uvedených dôvodov odvolací súd nedospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanej by bol neprimerane prísny v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Keďže odvolací súd nezistil ani existenciu chýb, ktoré neboli odvolaním obžalovanej vytýkané a ktoré chyby by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. v prospech obžalovanej, dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné v celom rozsahu.

K argumentácii obhajoby, ktorá poukazovala na to, že ku dňu odvolacieho konania bolo u obžalovanej zistené tehotenstvo, odvolací súd poukazuje na to, že zákonná úprava vykonávacieho konania v rámci trestného konania zakotvuje inštitúty zabezpečujúce ochranu tehotných odsúdených pred prípadnými nepriaznivými účinkami výkonu trestov uložených takýmto odsúdeným. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval zistené tehotenstvo obžalovanej za skutočnosť rozhodnú pre posúdenie primeranosti trestov uložených jej napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.